

30 iulie – 5 august

Lupta din rășputeri

Textul de memorat: „Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui care lucrează cu tărie în mine.” (Coloseni 1:29)

Un bărbat și o femeie participau la o discuție. Fiecare avusese un copil care fusese omorât. Fiul femeii fusese ucis cu 20 de ani în urmă, iar mânia și înverșunarea ei erau la fel de puternice ca în prima clipă. Cu bărbatul, lucrurile stăteau altfel. Fiica lui fusese ucisă de teroriști în urmă cu câțiva ani. El vorbea despre iertare față de criminali și despre modul în care Dumnezeu îi transformase rana. Chiar dacă durerea fusese teribilă, acest om devenise o ilustrare a modului în care Dumnezeu poate aduce vindecare în cele mai întunecate momente din viața noastră.

Cum pot doi oameni să reacționeze așa de diferit? Cum are loc schimbarea spirituală în viața creștinului, care să-l facă să se maturizeze prin flăcările încercărilor, nu să ajungă zdrobit de ele?

De înțeles: Ce rol joacă puterea voinței în lupta cu sinele și cu păcatul? Cum putem evita greșeala de a lăsa simțămintele să ne influențeze deciziile? De ce trebuie să perseverăm, să nu renunțăm atunci când trecem prin creuzetul încercării?

Duminică, 31 iulie – Duhul adevărului

Te-ai rugat vreodată: „Te rog, Doamne, fă-mă un om bun!”, dar să urmeze aparent puține schimbări? Cum e posibil să ne rugăm ca marea putere transformatoare a lui Dumnezeu să lucreze în noi, dar viața noastră să pară că rămâne la fel? Știm că Dumnezeu are nelimitate resurse supranaturale pe care ni le oferă cu atâta ardoare și generozitate. Noi vrem cu adevărat să beneficiem de ele, dar viața noastră nu pare totuși să se schimbe pe măsura celor oferite de Dumnezeu.

De ce? Unul dintre motive este supărător de simplu: în timp ce Duhul are o putere nelimitată de a ne transforma, este posibil ca, prin alegerile noastre, să limităm ce poate face Dumnezeu.

1. Citește Ioan 16:5-15. Isus Îl numește pe Duhul Sfânt „Duhul adevărului” (v. 13). Ce înseamnă că face Duhul Sfânt pentru noi?

În timp ce ne poate dezvălui adevărul despre păcătoșenia noastră, Duhul Sfânt nu ne poate constrânge să ne pocăim. De asemenea, El ne poate arăta cel mai mare adevăr despre Dumnezeu, dar nu ne poate forța să-l credem sau să ascultăm de el. Dacă Dumnezeu ne-ar constrânge chiar și în cea mai mică măsură, ne-am pierde voința liberă, iar Satana L-ar acuza pe Dumnezeu că ne manipulează mintea și inima, putând astfel să-L acuze că trișează în marea luptă. Când marea luptă a izbucnit în cer, Tatăl nostru nu l-a obligat pe Satana sau pe vreunul dintre îngeri să creadă că El este bun și drept și nici nu i-a forțat pe îngeri să se pocăiască. Iar în Grădina Edenului, când din nou au fost atât de multe lucruri în joc, Dumnezeu a prezentat foarte clar adevărul despre pomul din mijlocul grădinii, dar nu i-a împiedicat pe Eva și pe Adam să-și exercite liberul-arbitru și să păcătuiască. Și în cazul nostru, Dumnezeu va face la fel astăzi. Așadar, Duhul prezintă adevărul despre Dumnezeu și despre păcat și apoi spune: „Ținând seama de ceea ce ți-am arătat, ce-o să faci acum?”.

La fel stau lucrurile și când suntem în cuptorul încercării. Uneori ne aflăm în acest creuzet fierbinte tocmai pentru că nu am ascultat sau nu ne-am pocăit de păcatele noastre. Ca Tatăl nostru să acționeze în astfel de cazuri, noi trebuie să alegem conștient să deschidem ușile pocăinței și ale ascultării, pentru ca puterea lui Dumnezeu să intre și să ne transforme.

Cu privire la ce te-a convins recent „Duhul adevărului”? Cât de mult ascultă de vocea Lui? Și ce alegeri faci în virtutea voinței tale libere?

Luni, 1 august – Colaborarea dintre divin și uman

Care este cea mai mare realizare a ta? Cel mai probabil, aceasta nu s-a produs doar pentru că te-ai dat jos din pat dimineața. Dacă vrem să obținem ceva valoros în această viață, este nevoie de timp și de efort. Ucenicia noastră cu Hristos nu diferă.

2. Citește Coloseni 1:28,29. Deși afirmă că Dumnezeu lucrează în el, cum ne transmite Pavel că este implicat și efortul uman? Vezi și Deuteronomul 4:4; Luca 13:24; 1 Corinteni 9:25; Evrei 12:4.

Coloseni 1:29 exprimă un aspect foarte interesant privind modul în care Pavel vede relația lui cu Dumnezeu în această lucrare. Pavel spune că se luptă - dar cu puterea lui Dumnezeu.

Termenul tradus prin „lucrez” înseamnă „a trudi”, „a lucra până la epuizare”. Acest cuvânt era utilizat în special cu referire la sportivi atunci când se antrenau. Următorul termen, „mă lupt”, poate însemna în unele limbi „a se chinui”, „a depune eforturi din rășputeri”. Așadar este zugrăvită prin cuvinte imaginea unui atlet care se străduiește din rășputeri să câștige. Dar Pavel adaugă apoi o nuanță conceptului de luptă, deoarece el, da, luptă, dar nu cu tot ce are el însuși, ci cu tot ce Dumnezeu îi dă. Rămânem deci cu o concluzie simplă în ce privește lucrarea lui Pavel - a fost o lucrare realizată cu un mare efort personal și cu disciplină, dar îndeplinită cu puterea lui Dumnezeu. Această relație operează exact în același fel și când urmărim să dezvoltăm caracterul lui Hristos în noi.

Este important să nu uităm acest lucru, deoarece trăim într-o lume în care vrem mai mult și tot mai mult, dar cu puțin și tot mai puțin efort. Ideea aceasta s-a strecurat și în creștinism. Unii evangheliști creștini promit că, dacă doar crezi, Duhul Sfânt va veni asupra ta cu o putere supranaturală și va face minuni mari. Dar acesta poate fi un adevăr periculos spus pe jumătate, pentru că îi poate duce pe oameni la concluzia că doar trebuie să aștepte să vină puterea lui Dumnezeu peste ei în timp ce rămân așezați liniștiți pe locurile lor.

Tu ai avut parte de genul de luptă despre care vorbește Pavel? Ce lucruri ți-a pus Dumnezeu pe inimă cu care te luptă? Cum poți învăța să te predai voinței Sale?

Marti, 2 august – Voința disciplinată

Unii dintre cei mai mari dușmani ai voinței noastre sunt simțămintele noastre. Trăim într-o cultură din ce în ce mai mult bombardată cu muzică și imagini care fac apel direct la simțuri, care, fără să ne dăm seama, dau naștere la emoții, sentimente, poftă. Deseori ne zicem în sinea noastră: „Ce am poftă să mănânc în seara asta?”, „Ce am chef să fac astăzi?”, „Simt că trebuie să cumpăr acest articol.” Simțămintele au ajuns deci să fie într-o mare măsură implicate în luarea deciziilor. Sentimentele nu sunt neapărat rele, dar ce simt față de un lucru ar putea să aibă prea puțin de-a face cu ce este corect sau cel mai bine de făcut. De fapt, simțămintele noastre ne pot minți („Inima este nespuse de înșelătoare” [Jeremia 17:9]) și pot crea o falsă imagine despre realitate, determinându-ne să facem alegeri greșite, pregătindu-ne pentru un cuptor încins făurit de noi înșine.

3. Ce exemple poți găsi în Biblie de oameni care au făcut alegeri greșite bazate pe simțăminte, nu pe Cuvântul lui Dumnezeu? Care au fost consecințele? Vezi, de exemplu, Geneza 3:6; 2 Samuel 11:2-4; Galateni 2:11,12.

4. Citește 1 Petru 1:13. Ce îl preocupă pe Petru și ce vrea el de fapt ca cititorii lui să facă?

Petru înțelege că mintea este cârma corpului, pe care noi o controlăm. Renunță la controlul asupra minții și vei fi controlat de tot felul de sentimente care vor apărea la un moment dat.

Imaginează-ți că mergi pe o cărare strâmtă spre casa Păstorului. Pe drum dai de multe alte cărări în *Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării*

diferite direcții. Unele dintre ele duc în locuri în care nu ai vrea să ajungi. Altele par tentante, fac apel la simțămintele, emoțiile și dorințele tale. Dacă totuși apuci pe una dintre aceste căi, ieși de pe drumul drept și mergi pe o cale ce ar putea fi extrem de greu de părăsit.

Cu ce decizii importante te confrunți? Întreabă-te sincer: „Cum știu dacă îmi bazez alegerile pe sentimente, emoții, dorințe, și nu pe principiile din Cuvântul lui Dumnezeu?”

Miercuri, 3 august – Un angajament radical

„Dacă, deci, ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapă- dă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă” (Matei 5:29).

5. Meditează la cuvintele lui Isus din Matei 5:29. Le consideri radicale? Dacă da, de ce?

Este necesară o măsură radicală nu pentru că Dumnezeu a făcut ca viața creștină să fie grea, ci pentru că noi și cultura noastră ne-am îndepărtat foarte mult de planurile Lui pentru noi. De multe ori oamenii se trezesc întrebându-se: „Cum am putut să mă îndepărtez atât de mult de Dumnezeu?” Răspunsul este mereu același: puțin câte puțin.

Citește **Matei 5:29,30**. Isus face aceste afirmații în contextul păcatului sexual. Dar principiile de bază se aplică și în cazul altor păcate. De fapt, principiile se pot aplica la creșterea noastră în Hristos în general.

6. Ce aspect esențial evidențiază Isus în cuvintele Sale din Matei 5:29,30? Chiar suntem chemați să ne mutilăm la propriu?

Isus nu ne cheamă să ne facem rău propriului corp - absolut deloc. Ci ne cheamă să ne ținem mintea sub control și, prin urmare, propriul corp, indiferent de costuri. Să observăm că versetele nu spun că noi ar trebui să ne rugăm și că Dumnezeu va îndepărta instantaneu tendințele păcătoase din viața noastră. Uneori, în harul Lui, Dumnezeu poate să facă lucrul acesta pentru noi, dar, de cele mai multe ori, ne cheamă să ne luăm un angajament radical de a renunța la ceva sau de a începe să facem ceva ce nu avem chef deloc să facem. Ce încercare de foc poate fi aceasta! Cu cât mai des facem alegeri corecte, cu atât mai puternici vom deveni și cu atât mai slabă va fi puterea ispitei în viața noastră.

Uneori, Dumnezeu folosește cuptorul încercării pentru a ne atrage atenția atunci când sunt prea multe lucruri în jurul nostru care ne distrag. În creuzetul Său ne dăm seama cât ne-am îndepărtat de Dumnezeu. Creuzetul încins poate fi apelul lui Dumnezeu de a lua decizia radicală să revenim la planul Lui pentru noi.

Joi, 4 august – Nevoia de perseverență

7. Citește Geneza 32. Ce ne spune acest episod despre perseverență, chiar și atunci când suntem descurajați? Înainte de a răspunde, ține cont de contextul în care se afla Iacov.

Putem ști ce e bine și ne putem exercita voința de a face binele, dar, când suntem sub presiune, poate fi foarte greu să ne ținem de Dumnezeu și făgăduințele Sale. De ce se întâmplă așa? Pentru că suntem slabi și temători. Prin urmare, una dintre virtuțile importante ale creștinului este perseverența, capacitatea de a merge mai departe în ciuda dorinței de a renunța.

Unul dintre cele mai bune exemple de perseverență din Biblie este Iacov. Cu mulți ani înainte, Iacov îl înșelase pe fratele lui și pe tatăl lui, ca să-i dea dreptul de întâi născut (Geneza 27). De atunci a fost tot timpul pe fugă, de teama dorinței lui Esau de a-l ucide. Deși primise minunate promisiuni de îndrumare și binecuvântare din partea lui Dumnezeu în visul cu scara ajungând până la cer (Geneza 28), Iacov era încă speriat. El voia cu disperare asigurarea de la Dumnezeu că fusese acceptat și că promisiunile făcute lui cu mulți ani înainte erau încă valabile. În timp ce lupta cu cineva care era de fapt Isus, Iacov s-a trezit cu șoldul dislocat. Din acel moment, lupta nu ar mai fi fost posibilă pentru el, fiindcă durerea era

insuportabilă. Trebuie să fi avut loc o trecere subtilă de la luptă la agățare de adversar. Iacov s-a agățat de Isus în plină durere insuportabilă până ce a primit asigurarea binecuvântării Sale. În final, Isus i-a spus: „Lasă-mă să plec, căci se revărsă zorile” (Geneza 32:26).

Binecuvântarea a venit pentru Iacov deoarece a rezistat în ciuda durerii. La fel este și cu noi. Dumnezeu poate să ne disloce și nouă „coapsa” și apoi să ne cheme să ne agățăm de El în durerea noastră. De fapt, Dumnezeu a lăsat cicatricile dureroase să se manifeste - Iacov încă șchiopăta când l-a întâlnit pe fratele lui. Judecând după aparențe, acest lucru constituia o slăbiciune, dar la Iacov era un semn al puterii.

Care sunt acele alegeri pe care le poți face (prietenii, stil de viață, lectură, obiceiuri, viață spirituală) ca să rămâi ferm lângă Domnul în mijlocul descurajării și al ispitei?

Vineri, 5 august

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolul 18; *Calea către Hristos*, capitolul 5

„Prin căderea în păcat, această voință, care constituie un factor atât de important în caracterul omului, a fost cedată sub controlul lui Satana și de atunci el lucrează în om și voința, și înfăptuirea după buna lui plăcere, dar spre totală ruină și nenorocire a omului” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 515).

„Pentru a primi ajutorul lui Dumnezeu, omul trebuie să-și conștientizeze propria slăbiciune și lipsă [...] Trebuie trezit să facă eforturi și rugăciuni fierbinți și perseverente. Trebuie să se descotorosească de deprinderile și obiceiurile rele, deoarece biruința poate fi câștigată numai printr-un efort hotărât de a corecta aceste greșeli și de a se conforma principiilor corecte. Mulți nu ajung niciodată în poziția pe care ar putea s-o ocupe, deoarece așteaptă ca Dumnezeu să facă în locul lor lucrul pe care El le-a dat puterea să-l facă singuri. Toți aceia care sunt capabili să fie de folos trebuie formați prin cea mai severă disciplină morală și intelectuală, iar Dumnezeu îi va sprijini, unind puterea divină cu eforturile umane” (Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 248).

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Iosua 5 - 11;

1. Ce fel de cereale au mâncat israeliții a doua zi de Paște?
2. În ce loc a ascuns Acan lucrurile furate?
3. Unde scrie în Biblie despre o grindină ucigătoare în război?
4. Ce cetate de pe deal a ars Iosua?

Evanghelizare, Secțiunea 20, subcapitolul „Ocazia timpului prezent”

5. Spre ce au îndreptat atenția conducătorii și oamenii de stat?